

нито врѣмя да ся губи за прочитаніе-то имъ. *ib. p. 197.* Всякой по-
чтенъ трудъ ся врядва. *ib. 1873 p. 189.* Всяка работа си врядва и
чини, сиречь наплаща ся по цѣнѣ-тѣ си—*ib. 205.* А за толкова кѣсо
врѣмя какъ ся вреди той съ толкова имоть? *ib. p. 212.* Ты врядвашъ
и за повече. *ib. p. 243.* 2) гожусь: За завѣдѣ трѣбува да ся оставятъ
само оныя говеда, кои-то щѣтъ врядвать за работѣ. *Л. Д. 1873 p.*
269. Добытчета, кои-то врядвать за завѣдѣ. *ib. Безличное употребле-*
ніе и. **врѣди** съ вин. *лица имѣтъ значеніе:* въ пользу, выгодно:
Какво ми вреди, ако бы слѣдъ нѣколко време да придобия много
нѣщо отъ тѣя класове? *РА. 86.* 3) имѣю отношеніе, значеніе, дѣйстви-
е: Сѣще-то врядва и за учителя-ты въ случай кога нѣкой гы уврѣди.
Л. Д. 1870 p. 120. Ако бы да ся не пазитова правило, то и лѣкуваніе-
то често не врядва. *ib. 1871 p. 120.* **Врѣдѣ** са я въ состояніи:
Ако оня чясъ идяше чловѣкъ да пыта други хора, той едва бы ся
вредишь да научи всичко, что трѣбува да знае или что-то му чини.
Л. Д. 1873 p. 220.

Врѣдѣ *и. дл. врежу (съ винит. лица):* Какве, чий и всички
други снюпѣлы и спиртливы питія много врѣдятъ дѣца-та. *Л. Д. 1872*
p. 137. Развалена вода отъ локвы най-много врѣди конѣ-ты и овце-
ты, а най-малко говеда-та *ib. 1873 p. 276.* Много врѣди бубы-ты
дымъ. *ib. 1874 p. 197.* Азъ пожелавахъ да повредѣ въ нѣщо работытъ
на държава-та, и да си отдѣхнѣ свободно (*J'aimais mieux hasarder*
quelque chose aux dépens des affaires et respirer en liberté). *Т. 216.*
Не вреди! *передаетъ франц. locution n'importe:* Не вреди, доста
е за мене да казвамъ сѣкогы истината, и моето сърце да обыча
правдата. *Т. 54.* **Вредѣ** са *и. дл. возвр. значенія* строюсь въ рядъ:
Послѣ и други играчи ся врѣждатъ да играють. *Ч. 80.*

Врѣжѣ (*син. вѣлѣбнѣ*) сдѣлаю внадину, придамъ вогнутую форму:
Отъ коихъ горное дърво ся зѣве столъ, по долное бабутецъ, кое е
малко врѣзано, какъ то и самая ось, и кое е положено на самаж ось
върху растокѣ. *Пк. 45. Ср. с. вѣсѣднѣ, процѣпѣ.*

Врекель (*син. вретиче, чуваль, платникъ*) с. м. холщевой мѣ-
шокъ: Съ тѣлкало тѣпчатъ брашно въ врекель или платникъ. *Пк. 82.*

Врека с. ж. (*ср. вретиче*) мѣшокъ, куль: Зеде врека на ра-
мена, Отиде на река Ситница, Си наполни дребна песокъ. *М. 257.*

Врекѣ са **Вричамъ** са *и. дл. общаюсь:* Вречешъ ли ся,
стой на думѣ-тѣ си; не си ся врекълъ?—дрѣжся. *Ч. 135.* Кой-то
много ся врича, той нищо не дава. *Ч. 174, 214.* Робенсынъ вречи ся,